

Fak

– deniz-inan · 10 Ocak 2011

-Dipsizim

Yağmur suyuyla acelece yıkanmış asfaltlarda üstelik
Aç köpek nefesi kokuyor yalnızlığım-

Ayan beyan kuytularıma düşmüşsün
Ölmek ya da yaşamak arasına kısırdığım
Kısır acılarımı yarına kusmakta gençliğim
Ve sen
Kaybolmuş kimliğinin ardı sıra
Yarışmakta,
Üstüne üstlük kaybetmekte.

-Cümle içinden taşan kelimeler yazıyorum sana hiç uymayan
Ne özneye yakışıyor paslı dilin
Ne de tamlayabiliyorum ismini
Bu yüzden olmalı yüklemsizliğim
Kimbilir,
En çok da betimsizliğim-

Salkım saçak ağladığım günler düşüyor aklıma
Bir de
Yüreğimin izbesinde tortulaştırdığım
Mektuplar iliştiriyorum yastık altlarına..

Şimdi sallanmakta nazlı beşiğinde ninnisiz çocukluğun
Gün yüzüne yaklaşıp patlayan uykusunda
Alev alev yanmakta annene duyduğun özlem
Kendini kendinin bile bilmediği bir cümleye asıyorsun
Son demindesin çehrenin
Faka basıyorsun! Deniz İnan - Ocak Şiirleri..